

Sygn. akt: I C 2442/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2018 r. w Grudziądzu na rozprawie
sprawy z powództwa (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w G.**
przeciwko **D. F.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 586,93 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych 93/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od następujących kwot i dat:

- od kwoty 159,35 zł od dnia 22 sierpnia 2014 roku do dnia 5 października 2018 roku,- od kwoty 207,60 zł od dnia 29 października 2014 roku do dnia 5 października 2018 roku,
- od kwoty 217,00 zł od dnia 20 grudnia 2014 roku do dnia 5 października 2018 roku,
- od kwoty 2,98 zł od dnia 30 czerwca 2017 roku do dnia 5 października 2018 roku.

2. zasądzoną w punkcie 1. należność główną rozkłada na 6 rat miesięcznych, przy czym pierwsza w kwocie 86,93 zł, a następne po 100 zł, płatne do końca każdego miesiąca kalendarzowego, począwszy od miesiąca następnego po miesiącu, w którym uprawomocni się wyrok;

3. oddala powództwo w pozostałej części;

4. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 317,00 zł (trzysta siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2442/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 października 2018 r.

W pozwie wniesionym dnia 30 czerwca 2017 r. (...) S.A. w G. wniosła o zasądzenie od D. F. kwoty 586,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot i dat wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W pozwie wskazano, że powódka w dniu 7 maja 2014 r. zawarła z pozwaną umowę dystrybucyjną, na podstawie której świadczyła usługi dystrybucji energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w G. przy ul. (...). Za świadczone usługi powódka, zgodnie z taryfą operatora obowiązującą w 2014 r., obciążała pozwaną opłatami w wysokości 159,35 zł, 207,60 zł i 217 zł, wystawiając na pozwaną faktury VAT. Ponadto powódka dochodziła zapłaty kwoty 2,98 zł tytułem

należności wynikającej z noty odsetkowej wystawionej w związku z opóźnieniem w zapłacie faktury VAT. Powódka zaznaczyła, że strona pozwana nie wywiązała się z obowiązku zapłaty należności z faktur i noty odsetkowej (k. 3-4 akt).

Na pierwszym terminie rozprawy pozwana zaznaczyła, że w 2014 r. zmieniła operatora, który dostarczał jej energię elektryczną do mieszkania przy ul. (...) w G. i od tego czasu płaciła opłaty za energię elektryczną do (...) Centrum S.A., na co posiada dokumenty (k. 51 akt).

W piśmie z dnia 11 września 2018 r. powódka wskazała, że przedłożone przez pozwaną kopie dokumentów nie stanowią pokrycia należności z tytułu dystrybucji energii elektrycznej, natomiast złożona umowa zawarta z (...) Centrum S.A. w W. jest umową sprzedaży energii elektrycznej dla odbiorców indywidualnych. Nie jest to umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, z tytułu której powódka dochodzi zapłaty zaległych należności. Zgodnie z postanowieniami Ogólnych Warunków Umów realizacja umowy sprzedaży energii jest możliwa w przypadku podpisania przez odbiorcę takiej umowy oraz udzielenia sprzedawcy pełnomocnictwa do reprezentowania odbiorcy w zakresie zmiany sprzedawcy energii elektrycznej. W przypadku, gdy odbiorca nie ma zawartej umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z Operatorem (...) Dystrybucyjnego, sprzedawca podejmuje w imieniu odbiorcy czynności zmierzające do zawarcia takiej umowy z tym Operatorem. Sprzedawca energii - (...) S.A. w W. działając na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa złożył w imieniu pozwanej w dniu 19 marca 2014 r. oświadczenie o zgodzie na zawarcie umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z powódką, natomiast w dniu 7 maja 2014 r. została zawarta między stronami umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej. Umowa ta została zawarta na mocy pełnomocnictwa posiadanego przez sprzedawcę, w związku z czym podpis odbiorcy energii – pozwanej na tej umowie nie był wymagany (k. 54-54v akt).

Na drugim terminie rozprawy pozwana przyznała okoliczności podane przez powódkę, wskazała jednak, że nie wiedziała, że po zmianie sprzedawcy prądu będą obowiązywały ją dwie umowy. Zaznaczyła, że nie otrzymywała z (...) Centrum S.A. szczegółowych rozliczeń, dlatego nie widziała, że płaci tej firmie jedynie opłaty za sprzedaż energii, a nie za jej dystrybucję. Podniosła zarzut przedawnienia i wniosła z tego względu o oddalenie powództwa. W razie uwzględnienia powództwa wniosła o rozłożenie należności na raty po 100 zł miesięcznie, powołując się na trudną sytuację życiową i majątkową (k. 61 akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okoliczności sprawy nie były sporne, a jej rozstrzygnięcie zależało od oceny zarzutu przedawnienia oraz wniosku pozwanej o rozłożenie należności na raty.

Bezsporne w sprawie było to, że strony łączyła umowa z dnia 7 maja 2014 r. o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, na podstawie której powódka świadczyła na rzecz pozwanej usługi dystrybucji energii elektrycznej do lokalu położonego w G. przy ul. (...). Powódka wystawiła na pozwaną cztery faktury za świadczenie usług dystrybucji za miesiące od maja do listopada 2014 r.:

- pierwszą 5 czerwca 2014 r. na kwotę 89,16 zł, z terminem płatności 20 czerwca 2014 r.,
- drugą 31 lipca 2014 r. na kwotę 159,35 zł, z terminem zapłaty 21 sierpnia 2014 r.,
- trzecią 30 września 2014 r. na kwotę 207,60 zł, z terminem płatności 28 października 2014 r.,
- czwartą 5 grudnia 2014 r. na kwotę 217 zł, z terminem zapłaty 19 grudnia 2014 r.

Pierwszą fakturę pozwana zapłaciła 22 września 2014 r., a więc 94 dni po terminie. Za okres opóźnienia powódka naliczyła odsetki ustawowe za opóźnienie w kwocie 2,98 zł i notą odsetkową z dnia 30 września 2014 r. wezwała pozwaną do ich zapłaty do dnia 28 października 2014 r.

Należności z pozostałych faktur pozwana nie zapłaciła.

Powódka jest zatrudniona na umowę o pracę, zarabia 2.400 zł netto miesięcznie. Wychowuje niepełnosprawną córkę, na którą otrzymuje alimenty od ojca dziecka w kwocie 400 zł oraz dodatek pielęgnacyjny – 153 zł. Najmuje dom, za który płaci 1000 zł czynszu, a za media kwotę ok. 140 zł miesięcznie. Posiada kredyt w banku i spłaca go w ratach po 450 zł miesięcznie. Kredyt został zaciągnięty w 2016 r. na leczenie dziecka (okoliczności bezsporne – wyjaśnienia pozwanej na rozprawie).

W ocenie Sądu podniesiony zarzut przedawnienia okazał się bezzasadny. Na podstawie zawartej między stronami umowy powódka świadczyła na rzecz pozwanej usługę dystrybucji energii elektrycznej do zajmowanego przez nią lokalu, dlatego termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy łączącej strony wynosi 3 lata (art. 118 k.c.). W dniu wniesienia pozwu roszczenia powódki nie były zatem przedawnione. Z tych względów uwzględniono powództwo (art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 2007 r. Prawo energetyczne - tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.)

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c. od kwot i dat wskazanych w pozwie do dnia wyrokowania.

W ocenie Sądu pozwana zasługuje na skorzystanie z dobrodziejstwa rozłożenia zasądzonej należności na raty (art. 320 k.p.c.). Wskazać trzeba, że pozwana nie była świadoma rozdzielenia sprzedaży energii elektrycznej i jej dystrybucji po zmianie dostawcy energii w 2014 r. Nadto znajduje się obecnie w trudnej sytuacji, gdyż sama wychowuje niepełnosprawną córkę i nie posiada środków na jednorazową spłatę całego zadłużenia. Celem dobrodziejstwa rozłożenia na raty jest ochrona dłużnika przed dalszym zadłużaniem w wyniku generowania bezcelowych, dalszych postępowań egzekucyjnych. W ocenie Sądu narażenie pozwanej na bezskuteczną egzekucję całej zasądzonej należności pogorszyłoby jej - i tak trudną - sytuację majątkową, albowiem zwiększyłoby jej zadłużenie o koszty postępowania egzekucyjnego. Z tych względów zachodziła podstawa do rozłożenia zasądzonych świadczeń na raty, których wysokość określono zgodnie z prośbą pozwanej, uwzględniając jej dochody oraz aktualne wydatki.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06 (OSNC 2007, nr 10, poz. 147) rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek - wskazany już w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 (OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Z tego względu odsetki zasądzono jedynie do dnia wyrokowania (art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.), a powództwo o zapłatę odsetek za okres od dnia wyrokowania do dnia płatności poszczególnych rat zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powódka w zakresie roszczenia głównego wygrała sprawę w całości, dlatego należy się jej od pozwanej zwrot kosztów procesu. Powódka poniosła następujące koszty: opłata od pozwu – 30 zł, koszty zastępstwa prawnego – 270 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.